

Publicerad 2024-01-12 11:32 av Gunnar Hilén

När min hjärna blir ett blommande träd

Det kommer en dag
då min blick täcker 360 grader
utan huvudrörelser.

Jag vet det.
Jag har studerat naturen;
inte genom att titta på den
utan genom att identifiera mig med den,
överidentifiera mig,
gå in i
och bli den.

Jag blev ett träd.
Jag var ett träd.
Min hjärna blev ett träd.
En ek.
Den levde medan allting i världen,
hela världen,
snurrade runt,
sakta sakta
som den där spelande karusellen med djur
på tivolit.

Den levde med regnbågens alla färger,
expanderade hela tiden
med hjälp av den skönaste musik
från lövens sinnliga prassel.
Och doften var en blandning av jordens alla blommor
och jorden själv.
T o m solens strålar i grenklykorna
och på de belövade små kvistarna luktade himmelskt.

Det går ju inte att förklara vad jag hade blivit
men allting var som ett enda stort hjärtligt tack
för att jag hade fått leva och se den vackra naturen.

Jag grät och skrattade på samma gång
och allt jag hade gjort, sagt och känt var bara så rätt:
rättmätigt, förlåtet och rättat.

Allting var rätt.

Strax därpå

hördes trädet tala:

"tack själv Gunnar

du var också rätt,

så tack för att jag fick

växa i ditt huvud" !

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Gunnar Hilén med Poeter.se id #26287 innehar upphovsrätten